

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **U., s.r.o., CH., S.**, IČO: X., **o rozvrhu**, na odvolanie veriteľa S., a.s., B. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 17. marca 2009, č. k. 4K 54/2000-119, takto

r o z h o d o l:

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo 17. marca 2009, č. k. 4K 54/2000-119 sa **z r u š u j e** a vec sa vracia tomuto na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach uznesením zo 17. marca 2009, č. k. 4K 54/2000-119 rozvrhom rozhodol, že z celkovej sumy 86 449,74 Eur získanej speňažením konkurznej podstaty a získanej pri výkone správcu, sa uspokojujú pohľadávky proti podstate, pohľadávky II. triedy a pohľadávky veriteľov IV. triedy.

Pohľadávky veriteľov I., III. a V. triedy neboli uplatnené.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že uznesením Krajského súdu v Košiciach z 9. augusta 2000, č. k. 4K 54/2000-11 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu a za SKP bola ustanovená JUDr. S.Z., H., K..

Uznesením z 28. apríla 2003, č. k. 4K 54/2000-59 súd za nového SKP ustanovil JUDr. B. T., advokátku z Košíc.

SKP po speňažení majetku predložil 7. novembra 2008 konečnú správu spolu s vyúčtovaním odmeny a výdavkov. Táto bola vyvesená na úradnej tabuli súdu od 19. novembra 2008 do 5. decembra 2008.

Konečnú správu s vyúčtovaním odmeny súd uznesením, č. k. 4K 54/2000-112 dňa 19. decembra 2008 schválil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 10. februára 2009.

O sume 86 449,74 Eur získanej speňažením konkurznej podstaty a ďalšími prírastkami súd rozhodol podľa § 31 ods. 6 ZKV.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie konkurzný veriteľ S., a.s., B. a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil v súlade s námietkami uvedenými v odvolaní z týchto dôvodov:

Odvolaateľ uzatvoril zmluvu o postúpení daňových pohľadávok č. 8/2004 dňa 9. decembra 2004 s Daňovým riaditeľstvom Slovenskej republiky, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky voči úpadcovi v celkovej výške 135 998 Sk (4 514,31 Eur). Predmetná pohľadávka bola na prieskumnom pojednávaní 27. októbra 2000 SKP uznaná čo do dôvodu a výšky so zaradením do II. triedy.

Podľa rozvrhového uznesenia majú byť uspokojené pohľadávky proti podstate v celkovej výške 1 396 199,-- Sk (46 345,17 Eur).

Sumou 1 208 186 Sk (40 104,57 Eur) majú byť pomerne uspokojené pohľadávky veriteľov II. a IV. triedy, t. j. časť pohľadávky odvolateľa vo výške 84,31 Eur ako jediného veriteľa II. triedy a časť pohľadávok veriteľov IV. triedy (vo výške 40 020,26 Eur).

Pohľadávky veriteľov I., III. a V. triedy uspokojené nebudú, nakoľko neboli uplatnené.

Slovenská konsolidačná, a.s. poukazuje v odvolaní na skutočnosť, že súd nesprávne právne posúdil vec a výťažok konkurznej podstaty vo výške 40 104,57 Eur rozvrhol medzi veriteľov II. a IV. triedy v rozpore s ust. § 32 ZKV, pretože najprv v celom rozsahu majú byť uspokojené pohľadávky veriteľov II. triedy a až následne pohľadávky veriteľov IV. triedy.

Preto pohľadávka odvolateľa vo výške 135 998 Sk (4 514,31 Eur) ako pohľadávka jediného veriteľa II. triedy má byť uspokojená v celom rozsahu a nie len sumou 84,31 Eur.

Suma 35 590,26 Eur má byť pomerne rozdelená medzi veriteľov IV. triedy.

Správkyňa konkurznej podstaty sa písomne vyjadrila k odvolaniu veriteľa a uviedla, že odvolateľ sa stal konkurzným veriteľom na základe postúpenia pohľadávky pôvodného veriteľa UDR SR, ktorým bola v konkurznom konaní uplatnená pohľadávka v celkovej výške 9 921,30 Eur (298 889 Sk). Na prieskumnom pojednávaní bola predmetná pohľadávka zaradená SKP takto:

- 5 288,92 Eur (159 334 Sk) bola čiastočne popretá z dôvodu jej úhrady dlžníkom,
- vo výške 118,07 Eur (3 557 Sk) bola uznaná a zaradená do IV. triedy,
- vo výške 4 514,31 Eur (135 998 Sk) bola uznaná a zaradená do II. triedy.

V konečnej správe predloženej súdu 7. novembra 2008 pri S., a.s., B. bolo uvedené správne zaradenie pohľadávky do II. triedy, ale pohľadávka bola nesprávne vyčíslená vo výške 84,31 Eur (2 540 Sk).

SKP považuje svoje pochybenie ako základ pre jej zodpovednosť za škodu a podľa ust. § 8 ods. 2 ZKV má poškodený veriteľ možnosť túto si vymáhať v občiansko-právnom konaní. SKP uznáva svoju zodpovednosť za prípadnú vzniknutú škodu.

Poukazuje na skutočnosť, že odvolateľ nepodal námietky pri konečnej správe a ani sa v zákonnej lehote neodvolal.

Je toho názoru, že veriteľ si v zákonnej lehote právo neuplatnil a v prípade uspokojenia odvolateľa by došlo k majetkovej ujme na strane ostatných veriteľov.

Preto považuje odvolanie veriteľa za nedôvodné a navrhla napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie odvolateľa podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k názoru, že v danej veci nie sú splnené podmienky ani pre potvrdenie napadnutého rozhodnutia, ale ani pre jeho zmenu.

Podľa ust. § 29 ods. 1 ZKV správca podáva súdu správy o speňažovaní majetku z podstaty. Konečnú správu spolu s vyúčtovaním svojej odmeny a výdavkov predloží súdu po speňažení majetku z podstaty.

Konečná správa a následne jej schválenie uznesením súdu musí obsahovať celkovú výšku príjmu a výdavkov podstaty, výšku odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty, ako aj čiastku určenú pre rozvrh (zostatok k rozdeleniu).

Teda v konečnej správe sa nevyžaduje, aby obsahovala aj rozsah uspokojenia jednotlivých konkurzných veriteľov, keďže podľa ust. § 30 ods. 3 ZKV správca predloží súdu zoznam veriteľov zaradených podľa § 31 a 32 ZKV na účely rozvrhu s uvedením sumy pripadajúcej na ich uspokojenie.

Podľa názoru odvolacieho súdu uvedenie rozsahu uspokojenia jednotlivých konkurzných veriteľov v konečnej správe, resp. v uznesení o schválení konečnej správy nemá za následok nemnosť tohto rozsahu a povinnosť správcu zotrvať na takomto rozsahu.

Až rozvrhové uznesenie (§ 30 ZKV) možno svojim spôsobom považovať za rozhodnutie vo veci samej, pretože až rozvrhom môže dôjsť k naplneniu účelu ZKV, t. j. k usporiadaniu majetkových pomerov úpadcu (§ 1 ods. 1 ZKV) a cieľu konkurzu, t. j. k dosiahnutiu pomerného uspokojenia veriteľov z majetku tvoriaceho konkurznú podstatu (§ 2 ods. 2 ZKV).

Je síce pravdou, že nevyhnutným predpokladom pre vydanie rozvrhového uznesenia je vždy, aby uznesenie o schválení konečnej správy a vyúčtovania odmeny a výdavkov správcu (§ 29 ods. 3 ZKV) bolo právoplatným, ale taktiež je nevyhnutným predpokladom pre vydanie rozvrhového uznesenia, najmä:

- preskúmanie prihlásených pohľadávok na prieskumnom pojednávaní,
- právoplatné ukončenie incidenčných sporov začatých podľa § 23 a 24 ZKV,
- premietnutie výsledkov incidenčných sporov do upraveného zoznamu prihlásených pohľadávok,
- pretriedenie konkurzných pohľadávok v upravenom zozname prihlásených pohľadávok,
- revidovať zoznam prihlásených pohľadávok o pohľadávky vylúčené z uspokojenia,
- vydanie niektorých výťažkov oddeleným veriteľom,
- vyčíslenie konkurzných pohľadávok, ktoré treba zaradiť na účely rozvrhu s uvedením sumy pripadajúcej na ich uspokojenie.

Bez splnenia horeuvedených podmienok nie je možné správne určiť výšku alebo poradie všetkých pohľadávok určených k uspokojeniu v rozvrhu.

Správkyňa konkurznej podstaty tak nepostupovala, v dôsledku čoho odvolateľovi nesprávne určila výšku jeho pohľadávky, ktorá sa má z čiastky určenej pre rozvrh uspokojiť.

Keďže napadnuté rozvrhové uznesenie nie je právoplatné, odvolací súd je oprávnený skúmať, či rozvrhové uznesenie je správne a nemožno súhlasiť s názorom SKP, že v prípade uspokojenia odvolateľa v ním uvedenej sume by na strane ostatných veriteľov došlo k majetkovej ujme, pretože z napadnutého uznesenia nenadobudli práva iné osoby než odvolateľ.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

Bude preto úlohou súdu prvého stupňa, aby v ďalšom konaní postupoval v naznačenom smere a následne uznesením vydal rozvrhové uznesenie.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 30. júna 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcssová